

Arrest

nr. 155 335 van 26 oktober 2015
in de zaak RvV x / IV

In zake: x

Gekozen woonplaats: x

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat x, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 29 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 mei 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 augustus 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD loco advocaat I. FLACHET en van attaché G. HABETS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U beweerde de Ethiopische nationaliteit te bezitten, afkomstig te zijn uit Addis Abeba en tot de Amhaarse etnie te behoren.

In 1997 Ethiopische kalender (EK) (2004-2005 volgens de Gregoriaanse kalender (GK)) werd u als sympathisant van Kinijit gearresteerd omdat u pamfletten uitdeelde naar aanleiding van de verkiezingen. U werd een maand in gevangenschap gehouden in de Zeway gevangenis. Ook na uw vrijlating werd u steevast gecontroleerd. In 2005 EK (2012-2013 GK) vroeg A., een kebeleleider, u lid te worden van Ehadeg, de leidende partij. Nadat u weigerde, werd u steevast gevolgd door de inlichtingendiensten, die u ervan verdachten lid te zijn van oppositiepartijen. Ook dreigden ze ermee u als Amhara te vermoorden. Toen u als taxichauffeur op 16/09/2005 K (24/05/2013 GK) iemand had afgezet, werd u tegengehouden door mannen in burger en agenten. Ze kwamen naar u toe en zeiden dat u een lift had

gegeven aan een terrorist. Ze controleerden uw wagen en vonden een pamflet van de oppositiepartij Ginbot 7. U werd onmiddellijk beschuldigd lid te zijn van die partij en aangehouden. U vermoedt dat dit incident kaderde binnen de eerdere problemen die u kende en werd opgezet met het oog op uw arrestatie. Op 21/11/2005 EK (28/07/2013 GK) kon u ontsnappen uit de Amstena gevangenis waarna u onmiddellijk het land verliet. Op 24 september 2013 vroeg u asiel aan in België. In Ethiopië vreest u de autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een convocatie van de politie uitgegeven op 24/11/2005 EK (31/07/2013 GK) en een verzendbewijs neer.

B. Motivering

Na een grondig onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de elementen in uw administratieve dossier stel ik vast dat u er geenszins in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Zo moet worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw verklaringen over uw arrestatie omwille van uw politieke activiteiten naar aanleiding van de verkiezingen van 1997 (2005 volgens de Gregoriaanse kalender) aannemelijk te maken. Aangezien uit uw verklaringen blijkt dat u vermoedt dat alle daaropvolgende problemen hun oorsprong zouden vinden in deze gebeurtenissen ondermijnt deze vaststelling evenzeer de geloofwaardigheid van uw overige beweringen (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 16).

U bent er ten eerste niet in geslaagd aannemelijk te maken dat u als gevolg van deze politieke activiteiten gedurende een maand in de Zeway gevangenis zou hebben verbleven. De informatie die u geeft over de gevangenis niet met de objectieve informatie in het administratief dossier. Zo beweert u dat de gevangenis niet zo groot was, slechts een vijf- tot zestal blokken voor gevangenen kende en u er geen andere plaatsen aanwezig waren (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 12). Bovendien hadden de gevangenen er niets te doen en konden ze niet werken (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 13). Volgens de info in het administratief dossier kan de Zeway gevangenis echter 635 gevangenen huisvesten in elf grote cellen, is er een school, kleine kliniek en een mediacentrum. Ook kunnen de gevangenen worden tewerkgesteld op de akkers van de 'Zeway Prison Farm'. Deze informatie strookt dus helemaal niet met uw omschrijving van de gevangenis.

Naast deze gebrekkige kennis blijken ook uw verklaringen over uw tijd in de gevangenis uiterst oppervlakkig en weinig doorleefd. Zo is het weinig plausibel dat u, ondanks uw verblijf van een maand, geen enkele medegevangene meer bij naam kan noemen (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 15). Nochtans verklaart u met niet minder dan 100 celgenoten gevangen te hebben gezeten (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 12). Uw verklaring dat jullie meestal gekwetst waren en in bed lagen, strookt dan weer niet met uw latere bewering slechts eenmaal te zijn geslagen, toen u er aankwam (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 15). Voorst kan u helemaal niet uitweiden over uw dagen in deze gevangenis. Gevraagd naar de inhoud van uw dagen, haalt u aan tweemaal per week les te hebben gekregen over Ehadeg – in open lucht, niet in een schoolgebouw – en voor de rest enkel in bed te hebben gelegen (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 15). Wanneer u nogmaals wordt uitgenodigd meer te vertellen, haalt u aan dat dit alles was (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 16). Van iemand die voor het eerst in zijn leven en dit een maand lang in de gevangenis heeft verbleven, mag worden verwacht dat die meer doorleefd en uitgebreider kan vertellen over zijn tijd in de gevangenis. De vaststelling dat u dit niet kan, ondermijnt dan ook uw verklaringen ooit in deze gevangenis te hebben verbleven. Aangezien deze arrestatie de oorzaak zou zijn geweest van uw latere problemen kan er redelijkerwijze worden gesteld dat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen erover ook de geloofwaardigheid van uw beweringen over de daaropvolgende problemen ondermijnt.

Vervolgens bent u er eveneens niet in geslaagd aannemelijk te maken opgebeld te zijn door uw Kebeleleider, A., die eiste dat u lid zou worden van Ehadeg, en steeds bedreigd te zijn geweest als Amhara. Zo is het opmerkelijk dat u aanhaalt dat uw problemen groter waren geworden sinds deze man u vroeg lid te worden van de regerende partij (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 17), maar u er niet in slaagt meer diepgaande informatie te geven over deze persoon. Zo is het enige dat u over deze persoon kan zeggen het feit dat hij voorzitter is van uw Kebele (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 17). Eveneens weinig plausibel is dat u helemaal niet kan uitleggen wie u steevast met de dood bedreigde (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 17). Dit terwijl dit volgens uw verklaringen steeds dezelfde man zou zijn geweest (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 17). Gevraagd naar iets meer info kan u dan weer enkel aanhalen dat hij soms een politieuniform droeg en soms in burgerkledij kwam (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 17). Redelijkerwijze kan worden verondersteld dat een persoon die zijn leven, zijn fysieke integriteit en/of zijn vrijheid bedreigd ziet, zich informeert met betrekking tot de personen die aan de basis van deze bedreiging liggen. De persoonlijkheid, status en invloed van deze personen is immers van uitermate groot belang in de inschatting van het ware risico

dat deze bedreigingen uitmaken. De vaststelling dat u steevast het antwoord schuldig blijft met betrekking tot de personen waarmee problemen kende ondermijnt uw geloofwaardigheid verder.

Er kunnen ook heel wat vragen worden gesteld bij uw verklaringen over uw arrestatie kort voor uw vertrek uit Ethiopië. Net als uw omschrijving van uw eerste verblijf in de gevangenis blijven ook uw verklaringen over uw tweede opsluiting. Gevraagd naar wat er mentaal in u omging tijdens uw 65 dagen durende verblijf in de Amestena gevangenis, komt u niet verder dan dat u angst had te worden gedood (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 19). Een tweede maal hiernaar gepeild beperkt u zich tot de stelling "Leed en lijden" (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 19). Dergelijke verklaringen komen weinig doorleefd over van een persoon die daadwerkelijk in een gevangenis zou hebben verbleven. Over uw celgenoten weet u evenmin uitgebreid te vertellen. Hoewel u wel enkele namen van medegevangenen kan geven (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 8), blijkt u niet in staat aan te geven waarom zijn werden opgesloten of wat hun familiale status was (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 8). Verwacht mag worden dat u toch enige concrete informatie zou kunnen geven over uw medegevangenen.

Tot slot kunnen ook heel wat vragen worden gesteld bij u ontsnappingsverhaal. Vooreerst is het opmerkelijk dat u geen enkele persoon kan aanhalen wiens plaats u in nam bij het uitvoeren van uw ontsnappingsplan, zowel niet bij uw daadwerkelijke ontsnapping als bij uw voorafgaande verkenningfasen (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 6). Wat dit betreft is het overigens onaannemelijk dat er steeds tijdelijke gevangenen die kleine straffen uitzaten werden aangeduid om met het vuilnis te werken zonder dat hun identiteit werd nagegaan en dat u louter door uw gezicht te bedekken in staat zou zijn geweest de aangeduide personen te vergezellen (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 6). Vervolgens is het opmerkelijk dat u in eerste instantie aanhaalt dat er aan de kant vanwaar u ontsnapte maar één agent de wacht hield (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 6), maar u in tweede instantie wel verklaart dat u hem hoorde praten (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 7). Met wie hij dan wel een conversatie voerde, is ook voor u een raadsel terwijl u wel aangeeft dat u hem in het oog hield (gehoorverslag CGVS, dd. 12/08/2014, p. 7). Dat er maar één agent de wacht hield, en u wel heel vlot, duidelijk met een half oog op die ene agent gericht, kon ontsnappen, is weinig plausibel.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, kan er geen geloof gehecht worden aan het door u aangehaalde vervolgingsfeiten. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde convocatie van de politie, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Dergelijke documenten kunnen enkel als bewijs worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Het verzendbewijs houdt overigens geen enkel verband met de door u aangehaalde vluchtmotieven zodat het de geloofwaardigheid van uw beweringen niet kan herstellen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 29 mei 2014 de schending aan van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de zorgvuldigheidsplicht.

Verzoeker meent dat hij "naar best vermogen verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn verblijf in de Zeway gevangenis in 1997 EK", maar dat onvoldoende rekening werd gehouden "met het feit dat hij over deze maand gevangenschap wordt gehoord 10 jaar na datum" en "met de beleving door verzoeker van deze traumatische ervaring". Verzoeker stelt: "Ook indien tegenpartij twijfelt aan de realiteit van deze gebeurtenis, kan hieruit niet besloten worden dat "aangezien deze arrestatie de oorzaak zou zijn geweest van uw latere problemen kan er redelijkerwijze worden gesteld dat de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen erover ook de geloofwaardigheid van uw beweringen over de daaropvolgende problemen ondermijnt". Hij klaagt aan dat de commissaris-generaal zich beperkt "tot de analyse van de

geloofwaardigheid van verzoeker ten aanzien van een gebeurtenis van 10 jaar geleden”, terwijl volgens hem rekening moet worden gehouden *“met alle elementen die aangebracht worden door verzoeker rekening houdend met de beleving van deze traumatische feiten en de impact hiervan op verzoeker”*.

Wat zijn beperkte kennis over A., de Kebeleleider die bij verzoeker aandrang om lid te worden van Ehadeg en hem met de dood bedreigde, betreft, benadrukt verzoeker dat hij *“steeds geweigerd heeft om in te gaan op dit verzoek en bijgevolg nooit lid geworden is van Ehadeg”*, waardoor het niet verbazend zou zijn *“dat verzoeker geen uitgebreide informatie kan geven over Kebeleleider A.”*. Volgens verzoeker wordt hem in de bestreden beslissing *“een rationele en westerse manier van denken (opgelegd), zonder rekening te houden met het specifieke profiel van verzoeker”*. Hij legt uit dat voor hem het belangrijkste was te ontsnappen aan verdere daden van vervolging, waardoor *“van hem niet verwacht (kan) worden dat hij vooreerst, met risico op zijn leven en fysieke integriteit, onderzoek doet naar de persoonlijkheid, de status en de invloed van de vervolger”*.

Verzoeker stelt dat hij *“naar best vermogen verklaringen heeft afgelegd”* over zijn verblijf in de Amestena gevangenis in 2005 EK. Volgens hem moet rekening worden gehouden *“met alle elementen die aangebracht worden door verzoeker rekening houdend met de beleving van deze traumatische feiten en de impact hiervan op verzoeker”*.

Hij citeert uit het Nederlands Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van mei 2013 waaruit zou blijken *“dat wanneer men verdacht wordt lid te zijn van de oppositie men aanhouding en strafrechtelijke vervolging riskeert”*. Hij wijst op de politieconvocatie die hij heeft neergelegd. Hij benadrukt: *“Teneinde de status van vluchteling te worden toegekend dient verzoeker niet noodzakelijk overtuigd te zijn van de politieke mening die hem wordt toebedeeld, noch dient hij aan te tonen effectief lid te zijn van een oppositiepartij. Het is voldoende dat de Ethiopische autoriteiten verzoeker hiervan verdenken”*. Hij acht het *“ook niet verwonderlijk dat de Kebeleleider ook een etnisch component aan de doodsbedreigingen voegt, gelet op de etnische verdelingen in Ethiopië enerzijds en de nauwe band tussen etnische entiteiten en politieke partijen anderzijds”*. Volgens verzoeker is de commissaris-generaal *“voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker omwille van zijn beroep als taxichauffeur en het feit dat hij hierdoor in contact komt met verschillende mensen die verschillende politieke meningen zijn toegaan een hoger risico loopt om verdacht te worden van een afwijkende politieke mening”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te hervormen en hem de vluchtelingenstatus toe te kennen. In ondergeschikte orde vaagt hij de bestreden beslissing te vernietigen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om en erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd. De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

2.2.3.1. In het verzoekschrift wordt aangevoerd dat verzoeker *“naar best vermogen verklaringen heeft afgelegd omtrent zijn verblijf in de Zeway gevangenis in 1997 EK”*, maar dat onvoldoende rekening werd gehouden *“met het feit dat hij over deze maand gevangenschap wordt gehoord 10 jaar na datum”* en *“met de beleving door verzoeker van deze traumatische ervaring”*.

De Raad neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen zoals die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust dan ook in beginsel op de asielzoeker zelf; zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook de asielzoeker aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Het komt bijgevolg in de eerste plaats aan verzoeker toe om aan de hand van een coherent relaas, achtergrondkennis van zijn leefwereld en voor zijn relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken.

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker gelet op zijn incorrecte, vage en onaannemelijke verklaringen. Zo maakt verzoeker geenszins geloofwaardig dat hij als gevolg van zijn politieke activiteiten gedurende een maand in de Zeway gevangenis zou hebben verbleven, gezien zijn verklaringen over de grootte van de gevangenis en over de mogelijke activiteiten van de gevangenen niet stroken met de informatie in het administratief dossier (gehoor, p. 12-13), hij tegenstrijdige verklaringen aflegde over hoe vaak hij er mishandeld werd (gehoor, p. 15-16) en zijn relaas over de tijd in de gevangenis uiterst oppervlakkig en weinig doorleefd is (gehoor, p. 12, 15).

Aldus blijken verzoekers verklaringen over de essentiële elementen van zijn asielrelaas vaag, onaannemelijk en, wat de Zeway gevangenis betreft, zelfs strijdig met de informatie in het administratief dossier zodat verzoeker niet aannemelijk maakt ooit deze gevangenis te hebben gezien, laat staan er gevangengezet was. Verzoeker stelt dat hij *“naar best vermogen verklaringen heeft afgelegd”* over zijn verblijf in de Amestena gevangenis in 2005 EK. Volgens hem moet ook hier rekening worden gehouden *“met alle elementen die aangebracht worden door verzoeker rekening houdend met de beleving van deze traumatische feiten en de impact hiervan op verzoeker”*. Voorts wordt benadrukt dat het voor verzoeker het belangrijkste was te ontsnappen aan verdere daden van vervolging, waardoor *“van hem niet verwacht (kan) worden dat hij vooreerst, met risico op zijn leven en fysieke integriteit, onderzoek doet naar de persoonlijkheid, de status en de invloed van de vervolger”*. Echter de Raad wijst erop dat van een asielzoeker wel degelijk kan worden verwacht dat hij ernstige pogingen onderneemt om zich te informeren met betrekking tot de essentiële elementen van zijn asielrelaas - zoals de identiteit, persoonlijkheid, status en invloed van zijn vervolgers - waarvan hij geen kennis heeft. Verzoekers onwetendheid en zijn nalatige handelingen om zich te informeren wijzen op een gebrek aan interesse en ondergraven de waarachtigheid van verzoekers vrees voor vervolging.

Er wordt evenmin geloof gehecht aan verzoekers bewering opgebeld te zijn door de Kebeleleider, A., die eiste dat hij lid werd van Ehadeg, en steeds bedreigd te zijn geweest als Amhara. Immers verzoeker is uiterst onbekend met deze persoon weet en enkel dat hij voorzitter is van zijn Kebele (gehoor, p. 17). Verzoekers bewering dat hij *“steeds geweigerd heeft om in te gaan op dit verzoek en bijgevolg nooit lid geworden is van Ehadeg”*, waardoor het niet verbazend zou zijn *“dat verzoeker geen uitgebreide informatie kan geven over Kebeleleider A.”* is niet ernstig. Waar verzoeker stelt dat de bestreden beslissing hem *“een rationele en westerse manier van denken (opgelegd), zonder rekening te houden met het specifieke profiel van verzoeker”* dan licht hij niet toe welke denkwijze dan wel gevolgd dient te worden. Daarenboven, indien verzoeker meent dat hij naar Europa moet vluchten dan kan worden verwacht dat hij de noodzaak hiervoor weloverwogen heeft en dus naging wie hem bedreigde, of dit ernstig was en of er mogelijk alternatieven waren in zijn eigen land. Dit is niet het geval.

Voorts kan verzoeker niet toelichten wie hem met de dood bleef bedreigen (gehoor, p. 17), terwijl het steeds dezelfde persoon zou zijn geweest (gehoor, p. 17). Ook verzoekers verklaringen over de

arrestatie kort voor zijn vertrek uit Ethiopië zijn onaannemelijk vaag (gehoor, p. 8, 19). Ten slotte wordt de geloofwaardigheid van zijn ontsnappingsverhaal ondermijnd door de onaannemelijkheden en incoherenties in zijn verklaringen daaromtrent (gehoor, p. 6-7).

De stellingen in het verzoekschrift dat uit het Nederlands Algemeen Ambtsbericht Ethiopië van mei 2013 blijkt *“dat wanneer men verdacht wordt lid te zijn van de oppositie men aanhouding en strafrechtelijke vervolging riskeert”*, dat *“Het is voldoende dat de Ethiopische autoriteiten verzoeker hiervan verdenken”*, dat hij een politieconvocatie heeft neergelegd, dat het *“ook niet verwonderlijk (is) dat de Kebeleleider ook een etnisch component aan de doodsb bedreigingen voegt, gelet op de etnische verdelingen in Ethiopië enerzijds en de nauwe band tussen etnische entiteiten en politieke partijen anderzijds”* en dat de commissaris-generaal is *“voorbijgegaan aan het feit dat verzoeker omwille van zijn beroep als taxichauffeur en het feit dat hij hierdoor in contact komt met verschillende mensen die verschillende politieke meningen zijn toegaan een hoger risico loopt om verdacht te worden van een afwijkende politieke mening”*, doen geen afbreuk aan bovenstaande concrete vaststellingen dat verzoeker de beweerde arrestaties omwille van zijn politieke activiteiten niet aannemelijk maakt.

2.2.3.2. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

2.2.4. Subsidiare beschermingsstatus

2.2.4.1. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiare bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

2.2.4.2. Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

2.2.5. Besluit

2.2.5.1. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoot.

2.2.5.2. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK